

Quin balanç en feu, de l'aplicació de la llei d'ús i ensenyament en valencià (LUEV)?

—VICENT BAGGETTO: El balanç és positiu. Era un model que havia funcionat sobre consensos socials bàsics de manera prou raonable. Fins ara ens havíem queixat d'alguns elements concrets —com ara la catalogació de places de secundària o els centres que, tot i dir que tenien línia, a la pràctica no en tenien—, però això no és res en comparació amb el pas enrere que significa l'aplicació del *model gallec*.

—**Esperàveu el canvi de model?**

—VICENT RIPOLL: Es veia a venir. Havien avisat que volien canviar el sistema. Els qui som a la Plataforma de l'Ensenyament Públic ja havíem vist clucades d'ull en aquest sentit. Sabíem que si guanyaven les eleccions farien allò que estimaren oportú. És l'estil d'aquest govern: no consensuar amb organitzacions professionals, sindicats, associacions de pares i mares... Es limiten a consultar el seu cercle més pròxim i copien el model de Galícia.

—V. BAGGETTO: Hem viscut una legislatura amb eixa espasa de Dàmocles damunt del cap. Ara bé, cal tenir present una qüestió: acaba d'haver-hi unes eleccions, ha guanyat qui ha guanyat i es limita a aplicar el seu programa. A partir d'ací, alguns podem discrepar i hi lluitarem, però no podem qüestionar la legitimitat de qui pren decisions.

—**El PSPV-PSOE també tenia majoria quan es va aprovar la LUEV però va buscar el consens...**

—V. BAGGETTO: Per a mi caldrien consensos socials bàsics. Una cosa és el resultat electoral i una altra és que determinades qüestions, com ara l'educació, haurien de restar fora del debat polític quotidià. Les majories parlamentàries conjunturals no haurien de ser suficients.

—**Per a vosaltres què representa aquest canvi de model lingüístic?**

—V. RIPOLL: Representa un retrocés, és una involució del sistema educatiu. Es fa política amb l'educació, quan al voltant de l'educació caldria que hi haguera un consens bàsic. En aquest cas, l'ensenyament de les llengües als centres funcionava, en general, prou bé. Aleshores, per què es canvia una cosa que funciona bé? Això no té cap sentit



Directors contra terços

Vicent Ripoll (Benilloba, Comtat, 1966) i Vicent Baggetto (València, 1955) són presidents de les associacions de directors de centres educatius de primària i secundària, respectivament. Tot i que les realitats lingüístiques dels seus centres són molt diferents, tots dos coincideixen a dir que l'eliminació de la línia és un pas enrere i adverteixen que en surt beneficiat l'ensenyament privat.

quan el veritable problema és l'alt índex de fracàs escolar.

—V. BAGGETTO: Hi ha models alternatius a la LUEV. Escola Valenciana té una proposta de programa plurilingüe que no té res a veure amb la proposta de la conselleria. Es tracta d'una alternativa molt ben fonamentada, pedagògicament articulada i didàcticament coherent. La conselleria hauria de saber que el valencià no és una llengua en condicions d'igualtat amb el castellà, encara menys en la concertada i la privada. Amb aquesta realitat no podem jugar a equitats de 33, 33, 33. Sembla una broma dels terços de Flandes que se'ls ha ocorregut.

—**Diríeu que açò és una ocurrència? Ho va ser l'intent d'impartir educació per a la ciutadania en anglès i al final Font de Mora hagué de fer-se enrere...**

—V. BAGGETTO: Allò d'educació per a la ciutadania va ser una ocurrència, però açò no. Açò és un programa polític perfectament articulat i amb una finalitat determinada. La conseqüència serà una presència menor del valencià en el sistema educatiu i en la societat.

—VICENT RIPOLL: En política hi ha poques ocurrències. Açò ha estat molt ben organitzat: el conseller en funcions fa l'anunci per a aplanar el camí a qui ha de

venir i endur-se ell les primeres embranzides de la societat civil que és contrària. En tot cas, em fa la sensació que això que es fa té per objectiu afavorir els centres concertats, alguns dels quals ja treballen en anglès. Qui està preparat en la xarxa pública per a fer classes d'anglès? Qui va davant en tot això? L'objectiu, al remat, és que continue el transvasament d'alumnat cap a la concertada.

—V. BAGGETTO: M'agradaria veure d'ací a uns quants anys quina és la repercussió que aquesta proposta té en l'ensenyament concertat sostingut amb fons públics. Ara per ara, a l'escola concertada, el valencià és testimonial. Si tal com diu l'esborrany les matèries s'imparteixen en un 33% en valencià, un 33% en castellà i un 33% en anglès, fins i tot m'atreveria a dir que pot ser beneficiós, perquè alguns centres passarien de no tenir quasi valencià a tenir-ne un 33%. Però jo no crec que això passe i estic segur que a molts llocs no es respectarà eixe 50% o 33%. Igualment em crea dubtes la seqüència d'implantació: diuen que s'aplicarà d'ací a dos anys i que després caldrà un període de sis anys per a adaptar-s'hi. N'hi ha prou per a formar al professorat per a aquest terç d'anglès? En dubte.

—**Els vostres centres estarien preparats per a aquest nou escenari?**

—VICENT RIPOLL: El meu, anecdòticament, sí, perquè hi ha tres mestres habilitats en anglès.

—V. BAGGETTO: El meu, no. Siga com siga, més enllà de la formació dels mestres i professors, hi ha una altra qüestió que cal tenir en consideració: en sis anys podem formar els alumnes perquè siguin capaços de seguir un contingut curricular diferent del lingüístic en una llengua estrangera quan difícilment escriuen, entenen i parlen qualsevol de les seues dues llengües pròpies? Potser el professor estava preparat, però i l'alumne? Jo crec que en sis anys els alumnes no poden assolir eixos coneixements lingüístics.

—VICENT RIPOLL: A primària, i per la meua experiència, dubte molt que l'estructura mental dels xiquets estiga preparada per a assumir competències lingüístiques plenes en tres llengües.

—V. BAGGETTO: Una cosa és que l'aprenentatge d'una llengua se serveixa de les altres llengües i una altra cosa ben

diferent és que el tractament igualitari de tres llengües no cree interferències en la formació de l'alumne. Em sembla més raonable una introducció progressiva i una convivència més harmònica.

—**El decret diu que el català n'eixirà "reforçat" i que el nou model serà "una font de coneixement i d'enriquiment entre les persones".**

—V. BAGGETTO: *Parole, parole, parole*, que dirien els italians.

—VICENT RIPOLL: Això forma part d'allò que l'electorat vol sentir. Un professional s'ha de remetre als fets. Has de saber amb quins mitjans comptes, fer una radiografia de la situació actual... Les coses no es poden fer a la babalà, sinó que s'han de fer amb rigor i amb l'ajuda dels experts.

—**Diu Font de Mora que a Galícia ha estat un èxit.**

—V. BAGGETTO: Igualment, hi ha sectors del sistema educatiu gallec que diuen justament el contrari. Ahir vaig llegir que després de pocs anys, hi ha només un 8% d'instituts on s'ha aplicat el model. Venen fum per més que s'omplen la boca amb paraules com "equitat"... A la pràctica ni allà on s'ha experimentat el model no s'han assolit els objectius que es proposaven.

—VICENT RIPOLL: En tot cas, açò no té cap trellat, perquè, si tenint línies en valencià només s'han assolit resultats a mitges, com es pot pretendre la normalització del valencià només amb un

terç de les matèries en valencià? Fan afirmacions molt alegres i contra això calen contrastos científics.

—V. BAGGETTO: A mi encara em preocupa més que hi ha determinades matèries que obligatòriament es faran en una llengua o en una altra. Si ho he llegit bé, a Galícia les assignatures de matemàtiques, física i totes les científico-tècniques es fan obligatòriament en castellà, i queden les humanitats per al gallec. Això és perillosíssim perquè envien un missatge molt clar: les carreres tècniques que tenen un prestigi social es castellanitzen, mentre que les humanitats les deixes al reducte del valencià.

—**Ara fa tres anys vau eixir al carrer, vau fer vaga... Haver d'anar contra la conselleria passa factura al sistema educatiu?**

—VICENT RIPOLL: Al sistema públic sí, perquè, no sé si equivocadament o no, tenim el mal costum d'airejar aquests problemes i això va en contra nostre. L'evidència és que continua transvasant-se alumnat a la concertada. De la concertada no en sentireu mai cap deficiència, encara que en tinguen.

—V. BAGGETTO: Mirem de reconduir sempre les propostes a un discurs en positiu, però com que són missatges difícils de fer entendre, a voltes la imatge que s'enduu l'opinió pública és errònia.

Violeta Tena

Dos centres, dos estils

Vint anys fa que Vicent Baggetto és director de l'Institut de Secundària Joan Fuster. Parlant com parlem de Sueca, sembla del tot lògic que el centre s'acollira des de bon començament al programa d'ensenyament en valencià (PEV), que permet de cursar totes les matèries en català. "La normalitat, pel que respecta a la llengua, és total", apunta Baggetto. La realitat del col·legi Ballester Fandos, que dirigeix Vicent Ripoll, és ben diferent. Situat en ple barri de Natzaret de València, el centre s'ha convertit en refugi de les classes desafavorides. Un 55% de l'alumnat són fills d'immigrants; un 25% són xiquets d'ètnia gitana. El Ballester Fandos s'acull a un programa d'educació bilingüe enriqueix, és a dir, és un centre amb línia en castellà però on s'imparteixen matèries en català i anglès més enllà de les assignatures purament lingüístiques. "No he tingut cap objecció dels pares envers l'idioma —apunta Ripoll—. Entenen que van a un país que té un idioma diferent del seu i que han d'adaptar-s'hi. Estudien perfectament, fins i tot crec que el nivell d'adquisició del valencià és superior al de la gent d'ací, perquè no tenen perjudicis que la gent d'ací sí que té".